

- 2) Следва ли от член 18, параграф 2 от Дъблинския регламент, че веднага след подаването на искането за обратно приемане на 5 март 2015 г. нидерландските власти е трябвало да спрат разглеждането на молбата за международна закрила, която към момента на подаването на това искане все още е била в процес на разглеждане в Нидерландия, и след изтичането на предвидения в член 24 срок е трябвало да прекратят разглеждането ѝ, като или оттеглят, или изменят издаденото преди това решение от 11 юни 2014 г. за отхвърляне на молбата за убежище от 4 юни 2014 г.?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, следва ли да се приеме, че компетентността за разглеждане на подадената от жалбоподателя молба за международна закрила не е преминала у Италия, а е продължила да принадлежи на нидерландските власти, тъй като ответникът не е оттеглил или изменил решението от 11 юни 2014 г.?
- 4) Като не са съобщили на италианските власти, че в Нидерландия все още има висящо дело пред Raad van State (Държавният съвет) по жалба във връзка с втората процедура по предоставяне на убежище, нарушили ли са нидерландските власти задължението си по член 24, параграф 5 от Дъблинския регламент да предоставят на италианските власти информацията, която би им позволила да проверят дали тяхната държава е компетентна въз основа на критериите, установени в този регламент?
- 5) Ако отговорът на четвъртия въпрос е утвърдителен, следва ли да се приеме, че като последица от неизпълнението на това задължение компетентността за разглеждане на молбата на жалбоподателя за международна закрила не е преминала у Италия, а е продължила да принадлежи на нидерландските власти?
- 6) Ако компетентността не е продължила да принадлежи на Нидерландия, следва ли да се приеме, че поради предаването на жалбоподателя от Италия на Нидерландия за целите на образуването срещу него наказателно производство нидерландските власти е трябвало да разгледат подадената от жалбоподателя в Италия молба за международна закрила на основание член 17, параграф 1 от Дъблинския регламент и като изключение от член 3, параграф 1 от същия регламент и съответно че, разумно погледнато, те не са имали право да използват възможността по член 24, параграф 1 от Дъблинския регламент да поискат от италианските власти да приемат обратно жалбоподателя?

(¹) Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichts Berlin (Германия), постъпило на 27 април 2017 г. — Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin

(Дело C-220/17)

(2017/C 239/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Ответник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. а) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС (¹) във връзка с член 7, параграф 14 от Директива 2014/40 ЕС поради нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като задължава държавите членки да забранят пускането на пазара на определени тютюневи изделия, без да е ясно и видно кои точно от тези тютюневи изделия следва да бъдат забранени още от 20 май 2016 г. и кои — едва от 20 май 2020 г.?
- б) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС във връзка с член 7, параграф 14 от Директива 2014/40 ЕС поради нарушение на принципа на равно третиране, тъй като по отношение на забраните, които държавите членки следва да приемат, в тази разпоредба се прави разграничение според обема на продажбите, без да са налице съображения, които да обосновават това?

- в) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като тази разпоредба задължава държавите членки да забранят пускането на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества, чийто обем на продажбите в рамките на целия Съюз е по-малко от 3 % за дадена продуктова категория, още от 20 май 2016 г.?
- г) При отрицателен отговор на първия въпрос, букви а)—в), как трябва да се тълкува понятието „продуктова категория“, съдържащо се в член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС? Трябва ли разпределянето в „продуктови категории“ да се извършва според вида вкусово-ароматни качества или според типа (ароматизирано) тютюнево изделие, или въз основа на комбинация от двата критерия?
- д) При отрицателен отговор на въпрос 1, букви а)—в), по какъв начин следва да се установи дали по отношение на определено тютюнево изделие е достигната границата от 3 % по смисъла на член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС, при положение че не са налице официални и публично достъпни числени стойности и статистически данни относно тази граница?
2. а) Имат ли право държавите членки да приемат допълнителни преходни разпоредби при транспонирането на членове 8 —11 от Директива 2014/40/ЕС в националното право?
- б) При отрицателен отговор на втория преюдициален въпрос, буква а):
1. невалидни ли са член 9, параграф 6 и член 10, параграф 1, второ изречение, буква е) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като те делегират на Комисията [правомощието] да определя някои изисквания относно етикетването и опаковането, без да ѝ определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби и допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия, че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
  2. Невалидни ли са член 9, параграф 1, второ изречение (текстът относно предупреждението) и параграф 4, [буква а),] второ изречение (размер на шрифта), член 10, параграф [1], второ изречение, буква б) (информация за преустановяване на употребата на тютюневи изделия) и буква д) (разполагане на предупрежденията), както и член 11, параграф 1 (етикетиране) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като предоставят на държавите членки възможност за избор и свобода на преценка в различни случаи, без да им определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби или допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
3. а) Трябва ли член 13, параграф 1, буква в) във връзка с параграф 3 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да забранят използването на информация, отнасяща се до вкус, мирис, овкусители или други добавки, и в случаите, когато не става въпрос за рекламна информация и използването на съставките продължава да е разрешено?
- б) Невалиден ли е член 13, параграф 1, буква в) от Директива 2014/40/ЕС, тъй като нарушава член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр 1).

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 27 април 2017 г. — M.G. Tjebbes и др./Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело С-221/17)

(2017/С 239/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State